

CRESCENDO

FESTSPILLENE
I BERGEN

PROGRAM
KR 20

HÅKONSHALLEN

FREDAG 02. JUNI KL 19:30

London Sinfonietta

BERGEN
INTERNATIONAL
FESTIVAL

24. MAI — 07. JUNI
2017

Bilder fra Festspillene i Bergen, Oslo-Filharmonien og Crescendo 2016

CRESCENDO

- et mentorprogram for unge klassiske musikere i regi av Festspillene i Bergen, Barratt Due musikk institutt og Oslo-Filharmonien.

www.crescendo-music.no

Crescendo er et historisk samarbeid mellom Barratt Due musikk institutt, Festspillene i Bergen og Oslo-Filharmonien med formål å tilrettelegge for koblinger mellom morgendagens unge, klassiske utøvere og profesjonelle, nasjonale og utenlandske utøvere på høyeste nivå. Gjennom personlige møter, samspill og felles konsertopplevelser med mentorene, styrkes de unges talenter og selvbevissthet og kunstneriske identitet.

Crescendo består av tre delprogrammer rettet mot unge solister, unge kammergrupper og unge orkestermusikere (Ung Filharmoni).

Mentorer i solist- og kammermusikkprogrammet 2017:
Alisa Weilerstein og Jonathan Biss

Deltakere i solist- og kammermusikkprogrammet 2017:
Guro Kleven Hagen, Eivind Holtmark Ringstad, Sonoko Miriam Welde, Kian Soltani og Opus13

Prosjektet støttes av Trond Mohn, Bettina Ford-Jebesen, Hans Peter Jebesen, Sparebankstiftelsen DNB, Dextra Musica og Talent Norge.

CRESCENDO
London Sinfonietta

HÅKONSHALLEN

Fredag 02. juni kl 19:30
Friday 02 June at 19:30

Varighet: 1 t 50 min
Duration: 1:50

London Sinfonietta
Pierre-André Valade dirigent conductor
Peter Herresthal fiolin violin
Guro Kleven Hagen fiolin violin
Eivind Holtmark Ringstad bratsj viola
Kian Soltani cello
Ida Nielsen elektrisk bass electric bass

La Chambre aux échos konsept, visualisering
concept and visualization for Graal Théâtre
Alexi Barrière regi, bilder stage and images
Étienne Exbrayat lys lighting

EIVIND BUENE (1973-)

Sea Change

Bestillingsverk til Crescendo-solister og London Sinfonietta
New Commission for Crescendo soloists and London Sinfonietta

KAIJA SAARIAHO (1952-)

Graal théâtre v/Peter Herresthal

Ny versjon for Festspillene i Bergen *New version for the Bergen International Festival*

Pause Interval

LOUIS ANDRIESSEN (1939-)

Workers Union

ROLF WALLIN (1957-)

Spirit

Bestillingsverk til London Sinfonietta og Ida Nielsen
New Commission for London Sinfonietta and Ida Nielsen

Introduksjon på engelsk av Annabel Guaita i samtale med komponistene Rolf Wallin, Eivind Buene og Kaija Saariaho kl 18:55. *Introduction in English by Annabel Guaita with composers Rolf Wallin, Eivind Buene and Kaija Saariaho at 18:55.*

Støttet av Oticon Fonden, FINNO, Norsk-finsk kulturfond, Institut français de Norvège og Sibelius-selskapet i Norge. *Supported by Oticon Foundation, FINNO, the Norwegian-Finnish Cultural Foundation, Institut français de Norvège and The Sibelius Society of Norway.*

Norsk kulturfond støtter bestillingsverket Sea Change av Eivind Buene. *The Norwegian Culture Fund supports the new commission Sea Change by Eivind Buene.*

Det norske komponistfond støtter bestillingsverket Spirit av Rolf Wallin. *The Norwegian Composer's Fund supports the new commission of Spirit by Rolf Wallin.*

Crescendo er et mentorprogram for unge klassiske musikere i regi av Festspillene i Bergen, Barratt Due musikk-institutt og Oslo Filharmonien. Prosjektet støttes av Trond Mohn, Bettina Ford Jebsen, Hans Peter Jebsen, Sparebankstiftelsen DNB, Dextra Musica og Talent Norge.

Crescendo is a mentoring programme for young classical musicians and a joint venture between the Bergen International Festival, Barratt Due Institute of Music and the Oslo Philharmonic. *The project is supported by Trond Mohn, Bettina Ford Jebsen, Hans Peter Jebsen, the DNB Savings Bank Foundation, Dextra Musica and Talent Norge.*

Konserten gjentas i London tirsdag 06. juni under Southbank Centre's Nordic Matters Festival. *The concert will also be held 06 June during Southbank Centre's Nordic Matters Festival.*

Utstillingen Musikalsk skrift på Bergen Offentlige Bibliotek følger Eivind Buene og Rolf Wallins nye verk fra idéstadiet til ferdige partiturer. *The exhibition Musical Writings at Bergen Public Library follows Eivind Buene's and Rolf Wallin's new works from idea to finished scores.*

Ida Nielsen & band spiller på Logen lørdag 03. juni. *Ida Nielsen & band will hold a concert in Logen 03 June.*

Lyden av nå

Improvisasjon, inspirasjon og politiske budskap.

Kveldens konsert feirer Norsk Komponistforenings 100-årsjubileum, og på programmet står ikke mindre enn to urfremføringer. Den ene signert nordmannen Eivind Buene og den andre Rolf Wallin. Wallins verk er skrevet for kveldens utøver, den danske bassisten Ida Nielsen, kjent fra bandet til Prince. Rolf Wallin er en allsidig musiker, som har utmerket seg ikke bare som en av Nordens ledende komponister, men også som performancekunstner. Han begynte tidlig i sin karriere som trompetist i ensembler som spilte tidlig musikk så vel som eksperimentell jazz og rock.

Notasjon og improvisasjon

Eivind Buene arbeider som komponist, og har skrevet for en rekke symfoniorkestre, ensembler og festivaler i inn- og utland. Han har tidligere utgitt romanene *Enmanns-orkester* og *Allsang*, hvor musikk spiller en hovedrolle. Buenes første verk som scenekomponist var enakteren *September* i 2006, og han debuterte skjønnlitterært med romanen *Enmanns-orkester* i 2010. Han har skrevet for internasjonale ensembler og institusjoner som Ensemble Intercontemporain, Birmingham Contemporary Music Group og Fondation Royaumont, og musikken hans er blitt fremført i konsertsaler som Centre Pompidou, Berlin Philharmonie og Carnegie Hall. Buene arbeider også med jevne mellomrom med improviserende musikere, og utvikler nye arbeider i skjæringspunktet mellom improvisasjon og klassisk notasjon.

Frustrerte illusjoner

Graal théâtre er skrevet til fiolinisten Gidon Kremer som urfremførte den med BBC Symphony Orchestra i 1995. Saariaho sier i et intervju at hennes interesse for å skrive en konsert er trigget ikke bare av instrumentet, men av utøveren. På denne måten kan konserten oppleves som et portrett av en person. Fiolinen var hennes eget instrument i mange år. Hun sier at fiolinen for henne derfor er forbundet med mye frustrerte illusjoner, lengsel – men også kjærlighet. Likeledes kulminerer mange kvaliteter i fiolinen som soloinstrument. Virtuositeten, den personlige klangen men også det hun kaller instrumental fetisjisme. En

virkelig interessant fiolinist er ikke bare en brilliant musiker, men også en gåtefull person på samme tid.

Politisk budskap

Workers Union av den nederlandske komponisten Louis Andriessen kan minne om de transelignende minimalistiske musikken til Steve Reich og Phillip Glass men ble skrevet for å snu denne intellektuelle trenden over ved å bringe mer frihet tilbake i komposisjonsformen. *Workers Union* (1975), er skrevet for «enhver sterkt klingende gruppe med instrumenter», og er et angrep på repetisjon og dynamikk. Han erstatter den vakre hypnosen som vi gjerne forbinder med amerikansk minimalisme med krasse rytmer og dissonanser. Han er påvirket av Stravinskij, Boogie Woogie og jazz, men skaper likevel sin egen stil. Notene til *Workers Union* gir utøvere spesifikke rytmer uten spesifikke tonehøyder. I notene har han følgende beskjed til musikerne: «bare når hver enkelt musiker spiller med en intensitet som om deres stemme var den viktigste, vil verket blir realisert. Akkurat som i politikken».

Tekst: Annabel Guaita

The sound of now

Improvisation, inspiration and political statements.

This evening's concert celebrates the centenary of the Norwegian Society of Composers with no fewer than two world premieres on the programme, one by Eivind Buene and the other by Rolf Wallin. Wallin's work is written specially for its performer this evening, the Danish bass player Ida Nielsen, known from Prince's band. Rolf Wallin is a versatile musician who has made his mark both as a preeminent Nordic composer and as a performance artist. He started his career as a trumpeter in ensembles that played early music alongside experimental jazz and rock.

Notation and improvisation

Eivind Buene describes himself on his website as a composer (and writer). He has composed for several symphony orchestras, ensembles and festivals at home and abroad. His first two novels are on music and how it

connects with all aspects of human life. His first work as a composer for the stage was the one-acter September in 2006, and his first novel Enmannsorkester (One-man band) was published in 2010. He has composed for international ensembles and institutions including Ensemble Inter-contemporain, Birmingham Contemporary Music Group and Fondation Royaumont, with works performed in such prestigious venues as Centre Pompidou, Berlin Philharmonie and Carnegie Hall. Buene also works regularly with improvising musicians, and develops new works at the point where classical notation and improvisation cross.

Frustrated illusions

Graal Théâtre was composed for the violinist Gidon Kremer, who gave its first performance with the BBC Symphony Orchestra in 1995. Saariaho said in an interview that her interest in composing a concerto is triggered not only by the instrument but also by the performer. In this way the concerto may be perceived as a portrait of a person. For many years the violin was Saariaho's instrument, according to her associated with many frustrated illusions, longings – and love. In the same way many qualities culminate in the violin as a solo instrument. Virtuosity, personal sound – and also what she calls instrumental fetishism. A really interesting violinist is not only a brilliant musician, but at the same time also an enigmatic person.

Political statements

Workers Union by the Dutch composer Louis Andriessen may be reminiscent of the trance-like minimalist music of Steve Reich and Phillip Glass, but it was actually composed to turn the trend by restoring some intellectual freedom to the process. Workers Union, composed in 1975 for 'any loud-sounding group of instruments', is an assault of repetition and dynamics. Andriessen replaces the pretty hypnosis of American Minimalism with jerky rhythms and dissonance. Influenced by Stravinsky, the insistent rhythms of Boogie-Woogie jazz and early minimalism, he creates his own style. The notation of Workers Union provides performers with specific rhythms but no specific pitch, and the instructions state: 'Only in the case of every player playing with such an intention that their part is an essential one, the work will succeed; just as in the political work.'

Text: Annabel Guaita
English version: Roger Martin

Sea Change

Sea Change er et verk av frie assosiasjoner og deliriske forbindelser som kretser rundt vann, klokker og etterklngen av en begravelse. Det startet i Venezia, der jeg hørte London Sinfonietta urfremføre et nytt verk av Salvatore Sciarrino ved musikkbiennalen. Jeg visste ikke at ensemblet skulle spille – jeg var i byen for å begynne å skrive et nytt verk, på et pensjonat i Zattere med utsikt over Giudecca-kanalen. I pausene i arbeidet belønnet jeg meg selv med korte båtturer over til Nono-arkivet på Giudecca, der jeg bladde gjennom Luigi Nonos skisser til strykekvartetten *Fragmente – Stille, an Diotima*. Om ettermiddagene ringte kirkeklokkene med de samme klangene man kan høre ekkoet av i pianostykket ... *sofferte onde serene ...* – ikke det at noen av disse verkene behandles i *Sea Change*, men når du omtrent kan se Nonos hus fra vinduet ditt, setter det en viss stemning. Så lyden av klokker over vannet mangedoblet seg og smeltet sammen med begravellesklokkene som stadig ringte i ørene mine etter min fars begravelse noen uker før jeg forlot Oslo. Og jeg forsto at jeg skrev dette stykket for ham. Men følelsen av Venezia kan være forførerisk, med det hvite lyset og marmoren som flyter som isflak i kanalene. Da jeg kom tilbake til Oslos novembermørke, skjønte jeg at det meste av det jeg hadde skrevet ikke kunne brukes. Men en viss stemning ble værende hos meg, og i fant sin form i stykket: Vann, klokker, død. Og alt dette finnes i det berømte avsnittet fra Shakespeares *Stormen*, som jeg har hentet tittelen fra. Ikke veldig originalt, kanskje, men veldig sant.

*Full fathom five thy father lies,
Of his bones are coral made,
Those are pearls that were his eyes,
Nothing of him that doth fade,
But doth suffer a sea-change
into something rich and strange,
Sea-nymphs hourly ring his knell: Ding-dong.
Hark! now I hear them, ding-dong, bell.*

Tekst: Eivind Buene

Sea Change

Sea Change is a work of free associations and delirious connections, centered on water, bells, and the after-image of a funeral. It started in Venice, where I heard London Sinfonietta premiere a new piece by Sciarrino at the Music Biennale. I didn't know they were playing – I was in town to start writing the new piece, in a room at a pensione in Zattere, overlooking the Giudecca canal. To get away from work I would reward myself with small boat trips over to the Nono archive at Giudecca, where I shuffled through Luigi Nono's sketches for Fragmente–Stille, an Diotima. In the afternoons the church bells sounded with the same sounds I can hear echoing through ...sofferte onde serene... – not that either of these pieces are dealt with in Sea Change, but when you can practically see Nono's house from your window, well, it instills a certain mood. So the sound of bells over the waters would multiply and merge with the funeral bells still ringing in my ears after my father's funeral a few weeks before I left Oslo. And I realized I was writing this piece for him. The feel of Venice, where light is the only solid thing and marble float like floes on the canals, can be deceptive. When I got back to the gloom of Scandinavian November, I realized I couldn't use much of the work I'd done. But a certain trinity stayed with me, and with the piece: Water, bells, death. And it is all there in the famous paragraph from Shakespeare's Tempest, from which I have lifted the title. Not very original, maybe, but very true.

*Full fathom five thy father lies,
Of his bones are coral made,
Those are pearls that were his eyes,
Nothing of him that doth fade,
But doth suffer a sea-change
into something rich and strange,
Sea-nymphs hourly ring his knell: Ding-dong.
Hark! now I hear them, ding-dong, bell.*

Text: Eivind Buene

Spirit

for bassgitar og stort ensemble

Jeg ble oppmerksom på Ida Niensens musikalitet, hennes glød på scenen og livlige teknikk da hun spilte bass med Prince de siste seks årene av hans liv. Ida har, i likhet med Prince, en vidunderlig evne til å spre positiv energi. Nå fortsetter hun å spre kjærlighet og glede som sanger, låtskriver og bassist med eget band. *Spirit* er en feiring av denne gleden.

Er det ikke tankeløst, nesten umoralsk, å lage kunst om lykke og glede i en tid hvor menneskeheten er på randen av selvutslettelse, i en tid hvor farlige autokrater kommer til makten i land etter land? Som Bertolt Brecht bittert uttalte: «Den som ler har ennå ikke hørt de dårlige nyhetene.»

Det finnes også en annen tilnærming. I en tale etter attentatet på president Kennedy i 1963 sa Leonard Bernstein: «Denne sorgen og raseriet skal ikke provosere oss til hevn; det skal heller provosere oss til kunst. Musikken vår skal aldri bli den samme. Dette skal være vårt svar på volden: å skape musikk med mer intensitet, mer skjønnhet, mer hengivenhet enn noen sinne. Og med hver note skal vi hedre John Kennedys ånd, minnes hans mot, og bestyrke hans tro på Sinnets Triumf.»

Dette er mitt ydmyke bidrag til denne ånden og kraften i å dele, å gjøre mektig, i det å bli sterk men ikke herdet i harde tider.

Tekst: Rolf Wallin

Spirit

for bass guitar and large ensemble

I became aware of Ida Nielsen's musicality, her radiant stage presence and exhilarating slap hand technique when she played bass with Prince in his last 6 years on earth. Like him, Ida has this wonderful ability to spread positive energy. And now she continues to spread love and joy as a singer, songwriter and bassist with her own band. Spirit is a celebration of this joy.

But isn't it thoughtless, almost immoral, to make art about joy and happiness in a time when humanity is reeling on the brink of self-annihilation, in a time when dangerous autocrats rise to power in country after country? As Bertolt Brecht bitterly said: "He who laughs has not yet heard the bad news."

But there is another approach. In a speech after the assassination of President Kennedy in 1963, Leonard Bernstein said: "This sorrow and rage will not inflame us to seek retribution; rather they will inflame our art. Our music will never again be quite the same. This will be our reply to violence: to make music more intensely, more beautifully, more devotedly than ever before. And with each note we will honor the spirit of John Kennedy, commemorate his courage, and reaffirm his faith in the Triumph of the Mind."

So this is my humble contribution to this spirit; the spirit of sharing, the spirit of empowering, the spirit of becoming strong, but not hardened, during hard times.

Text: Rolf Wallin

Graal théâtre

Tittelen *Graal théâtre* («Gralens teater») kommer fra en bok ved samme navn, skrevet av Jacques Roubaud. Mens jeg jobbet med fiolinkonserten, inspirerte boken meg indirekte på to måter: For det første uttrykker tittelen den spenningen jeg føler mellom komponistens arbeid med å skrive musikk og de teatraliske sidene ved en fremføring – særlig i fiolinkonsertens tilfelle, hvor solisten spiller en viktig rolle både fysisk og musikalsk. Roubauds tolkning av den gamle legenden, med sitt svært personlige eksempel, fikk meg til å innse noe jeg lenge hadde ansett som umulig: å ta ideen om en fiolinkonsert – en sjanger med så mange rørende og dyktige mesterverk – inn i mitt eget musikalske rammeverk og språk.

Den første kilden til inspirasjon for verket er Gidon Kremers fremføringer og musikalitet, og stykket er dedisert til ham.

Når det sammenlignes med mine andre verk, er *Graal théâtre* unntaket i en lang rekke stykker der jeg kombinerer akustiske instrumenter med elektroniske utvidelser. Til forskjell fra disse tidligere verkene, var mitt utgangspunkt her den sarte lyden av fiolinen og dens interaksjon med et orkester.

Tekst: Kaija Saariaho

Graal Théâtre

Graal théâtre (Grail theatre) takes its title from a book of the same name by Jacques Roubaud. While I was working on my violin concerto the book inspired me indirectly in two ways: firstly the title expresses the tension that I feel between the efforts of the composer when writing music and the theatrical aspect of a performance, especially in the case of a concerto, where the soloist, both physically and musically is playing a major role. Roubaud's interpretation of the old legend with its very personal example, also encouraged me to realise something that I had long found impossible: to bring an idea of the violin concerto, a genre with so many moving and skilful masterpieces, into my musical framework and language.

The initial source of inspiration for the piece is the playing and musicianship of Gidon Kremer, to whom the piece is dedicated.

When compared to my other music, *Graal théâtre* is the exception in a long row of pieces in which I combine acoustic instruments with some kind of electronic extensions. Unlike these earlier works my starting point here was the delicate violin sound and its interaction with an orchestra.

Text: Kaija Saariaho

Graal théâtre: En musikalsk søken

De såkalte «britiske emner», som omfatter eventyrene om Den hellige gral, kan være et vitnesbyrd om fantasibildet av Englands middelalderhistorie, men det er også den første europeiske fortellingen: den spredte seg tidlig til Norge, Island og sør til den iberiske halvøy og Middelhavet, og koblet det som ikke ennå oppfattet seg selv som et kontinent til Midtøsten og enda lenger. På mange måter, deriblant på de aller hemmeligste, mystiske og alkymistiske nivå, er dette historier som er større enn enkeltindivider kan fatte. Den veldig enkle «historien» som fortelles i dette stykket er bare skyggen av myten og mystikken, eller fjerne glimt av den, i en kort konsert inspirert av noen av konturene i de tradisjonelle gralhistoriene omskrevet av Jacques Roubaud og Florence Delay i deres poetiske teatersyklus *Graal théâtre*, som inspirerte Kaija Saariahos fiolinkonsert.

Historien forteller at kun tre riddere ved Arthurs runde bord fikk lov til å se gralen i Fisher Kings slott, og at de to første heltene ikke engang klarte å fullføre oppdraget, eller engang *begripe*, det hellige objektet de sto ovenfor. Først ut var Perceval, som var uskyldig og blottet for kunnskap, og som ikke hadde klokskap nok til å spørre hvem eller hva som ble servert med dette begeret som er selve gralen. Så kom ridder Gaiwan, som selv om han var mer moden, likevel var for knyttet til verdslige gleder og kroppens behov til å forstå det hellige mysteriet han sto ovenfor. I likhet med Lancelot, som på grunn av sitt utenomkateskapelige forhold til Kong Arthurs dronning Ginevra, fikk Gaiwan ikke engang tillatelse til å se gralen da han var på slottet. Til slutt var det Lancelots sønn Galahad – den reneste av dem alle – som forente himmelens og jordens riker.

Kaija Saariahos musikk tar verken sikte på å fortelle denne historien i alle sine detaljer eller tilby en tolkning, og det er heller ikke hensikten. Men vi kan, som i musikken, leke med historiens mest konkrete konnotasjoner og la den fortelle historien om en søken, eksemplifisert ved fiolinen. Dette instrumentet ble utpekt av Kaija Saariaho som helten i hennes første fiolinkonsert. I tre forsøk må den ta fatt på sitt solooppdrag, som sittende i den klassiske konsertens utvalgte sete – Siege Perilous – og med virtuositet som sin fristelse må den takle

kompleksiteten i en dialog med orkesteret, og samtidig møte utfordringene ved å skape et musikkstykke som ikke går mot det, men sammen. Dette eventyret er ikke actionfilmmateriale, men det er universelt.

Som verk kan man si at konserten først og fremst låner en stor bue – lent mot et enormt og usynlig mål – fra en serie stykker (som den trekker på like fritt som serien selv gjør fra originaltekstene). Dette er maskert av en skog av hendelser og episoder. Teater, i sitt spektakulære artisteri, kan utgjøre det som kamuflerer målet som den uvørne musiker (og publikummer) har en tendens til å glemme i prosessen. Det burde også imidlertid være en måte å gjøre oppdraget synlig og håndgripelig, og dette er vårt mål i iscenesettelsen av konserten.

Mysteriet knyttet til å lage musikk er overveldende, i likhet med livet selv. Alt var der til å begynne med, og likevel er det plutselig noe nytt og overveldende vakkert her også, bokstavelig talt født «ut av løse luften». Gjennom å fortelle gralens historie med musikk og teater kan vi berøre det samme mysteriet og avsløre – som i sufi-fabelen *Fuglenes forsamling* skrevet i Persia mens Arthurs legender ble forfattet i Vesten – at det vi hadde lagt ut på en lang reise for å finne egentlig alltid var i oss selv.

Tekst: Aleksis Barrière

Graal Théâtre: A Musical Quest

The so-called 'Matter of Britain', that compiles the adventures of the Grail, may be a testimony on the phantasmatic history of Medieval England, but it is also the first truly European literary narrative: early on, it spread its branches throughout Norway and Iceland and down to the Iberian Peninsula and the Mediterranean, and connected what didn't yet perceive itself as a continent to the Middle-East and beyond. In many ways, including on their most secret mystical and alchemical levels, these are stories larger than anything we can grasp as individuals. But the very simple 'story' that we are set out to tell with this piece is only the shadow of that myth and mystery, or its distant glimmer, a short concert form inspired by some of the outlines of the traditional tales of the Grail rewritten by Jacques Roubaud and Florence Delay in their poetic play cycle Graal théâtre, that inspired Kaija Saariaho for her violin concerto.

It is told that only three knights of Arthur's Round Table were allowed to see the Grail in the Castle of the Fisher King, and the two first heroes were not even able to finish the Quest and apprehend or even comprehend the sacred objet they encountered. First Percival, who was innocent and devoid of knowledge, and who didn't have the wisdom to ask who or what was being served with this dish that is the Grail. Then came Gawain, who although he had achieved far greater ripeness as a knight, was too attached to earthly pleasures and the needs of the body to understand the holy mystery he was facing, much like Lancelot who, because of his attachment to his adulterous love to Guinevere, King Arthur's queen, wasn't even granted an appearance of the Grail during his visit to the Castle. But finally Lancelot's son Galahad, the purest of all, unified the heavenly and earthly kingdoms.

Kaija Saariaho's music doesn't aim at telling this story in all its details, let alone offer an interpretation of its esoteric meanings, and it shall not be our purpose either. But we can, like the music, play with its most concrete connotation, and let it disclose the story of a quest, exemplified by the violin, this 'chosen instrument' that was chosen by Kaija Saariaho as the hero of her first concerto. In three consecutive attempts, it will have to deal with

its soloistic mission, that 'Siege Perilous' of the classical concert, with the temptation of virtuosity, with the complexity of leading a dialogue with the orchestra, and face the challenge of creating a piece of music not against it, but together. This is no adventure fit for an action movie, but it is a universal one.

As a work one could say that the concerto borrows from the series of plays (which it draws upon as freely as the series itself upon the original scriptures) mostly a very large arch, bent towards an immense and invisible goal, that is dissimulated behind a forest of events and episodes. Theatre, in its spectacular showmanship, can be what camouflages the goal that the reckless player (and listener) tends to forget in the process. It should also be, though, the means to bring this quest into the realm of the visible and the palpable, and this is our aim in the project of staging the concerto.

The mystery of making music is a formidable one, akin to that of life itself: everything was there from the beginning and yet suddenly something new and overwhelmingly beautiful is there too, born 'out of thin air' in the most literal sense. By telling a musical story of the Grail and the theatre we may touch upon that very mystery, revealing that, like in the Sufi fable The Conference of the Birds, written in Persia while the epics of the Arthurian legends were being formulated in the West, what we had set up on a long journey to find was really always in ourselves.

Text: Aleksis Barrière

London Sinfonietta misjon er å plassere den beste samtids-musikken i hjertet av dagens kultur, ved å engasjere og utfordre publikum gjennom inspirerende konserter av høyeste kvalitet, og ved å utvikle nye verk og talenter. Siden starten i 1968 har London Sinfonietta bestilt over 350 komposisjoner og urfremført mange flere. Ensemblet er fast orkester i Southbank Centre, og holder konserter både i Storbritannia og verden over med en travel turnéplan. 18 musikere i verdensklasse utgjør kjernen i ensemblet, som også har et eget program for å utvikle unge talenter. London Sinfonietta har gjort en lang rekke innspillinger på en rekke plateselskap, og vant den prestisjetunge prisen RPS Music Award for Ensemble i 2010. Komponister som Karlheinz Stockhausen, Iannis Xenakis, György Ligeti og Steve Reich har skrevet verk til ensemblet. Sammen med Reich gjorde de også stor suksess under Festspillene i 2014.

The London Sinfonietta places the best contemporary classical music at the heart of today's culture, engaging and challenging the public through inspiring performances of the highest quality and taking risks to develop new work and talent. Founded in 1968, the ensemble's commitment to making new music has seen it commission over 350 works, and premiere many hundreds more. Resident at Southbank Centre, with a busy national and international touring schedule, its core 18 players are some of the best musicians in the world. The group also works with talented emerging players, to ensure the unique expertise of its Principals is passed on. Having held a world-leading position in education and participation work for many years, the London Sinfonietta continues this with a belief that arts participation is transformational to individuals and communities, and new music is relevant to people's lives. The ensemble has an extensive back catalogue of recordings released on numerous labels, and won the prestigious RPS Music Award for Ensemble in 2010. Composers including Karlheinz Stockhausen, Iannis Xenakis, György Ligeti and Steve Reich have all written works for the ensemble. The London Sinfonietta was a great success when they visited the Bergen International Festival with composer Steve Reich in 2014.

Pierre-André Valade ble født i Corrèze, Frankrike i 1959. Han var med på å grunnlegge det Paris baserte Ensemble Court-Circuit i 1991, hvor han var musikalsk ansvarlig frem til 2008.

Han var dirigent for Athelas Sinfonietta Copenhagen fra 2009 til 2014. Han ble også utnevnt til første gjestedirigent for det Lyon-baserte Ensemble Orchestral Contemporain i 2013, og har vært Conductor in Residence ved Meitar Ensemble i Tel-Aviv siden 2014. Han hadde sin BBC Proms-debut i 2001, og har også opptrådt på Aldeburgh, Bath International, Holland, Strasbourg Musica, Oslo Ultima, Monte Carlo Le Printemps des Arts, Nice Manca, Paris Ircam Agora, Radio-France Présences, Perth og Sydney-festivalene. I januar 2001 ble han tildelt Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres av den franske kulturministeren. Han har i dag en aktiv karriere som gjestedirigent mens han fortsetter sitt forhold til Athelas Sinfonietta Copenhagen hvor han regelmessig er gjestedirigent.

Pierre-André Valade was born in Corrèze, France in 1959. In 1991, he co-founded the Paris based Ensemble Court-Circuit of which he was Music Director until 2008. He was Principal Conductor of Athelas Sinfonietta Copenhagen from 2009 to 2014. He was also appointed Principal Guest Conductor of Lyon based Ensemble Orchestral Contemporain in 2013 and has held the position of Conductor in Residence at the Meitar Ensemble in Tel-Aviv since 2014. He conducted his BBC Proms debut in 2001, and has also appeared at the Aldeburgh, Bath International, Holland, Strasbourg Musica, Oslo Ultima, Monte Carlo Le Printemps des Arts, Nice Manca, Paris Ircam Agora, Radio-France Présences, Perth and Sydney festivals. In January 2001 he was awarded Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres by the French Minister of Culture. He currently has an active career as a guest conductor whilst continuing his relationship with Athelas Sinfonietta Copenhagen as a regular guest conductor.

Den prisvinnende fiolinisten **Peter Herresthal** er kjent for sine tolkninger av moderne fiolinkonserter med orkestre og ensembler over hele verden. Han har jobbet tett med komponister som Per Nørgård, Thomas Ades, Kaija Saariaho, Arne Nordheim og Henri Dutilleux. Han har spilt inn 14 fiolinkonserter og hans Nørgård-innspilling ble nominert til en Grammophone-pris. I Norge har han vunnet tre spellemannspriser, inkludert Årets utøver og musikkritikerprisen. Peter har jobbet med dirigenter som Sakari Oramo, Thomas Ades, Andrew Manze, Ilan Volkov, Anu Tali med orkestre fra Wien radio symfoniorkester i Konzerthaus til Melbourne symfoni-

orkester på Melbourne-festivalen og de store skandinaviske orkestrene i Stockholm og Oslo. Herresthal er professor ved Norges Musikkhøyskole og gjesteprofessor ved Royal College of Music i London og NYU Steinhard School i New York. Han spiller på en GB Guadagnini-fiolin fra Milano, 1753.

Foto: Sussie Ahlburg

Award winning violinist **Peter Herresthal** is known for his interpretations of contemporary concertos with orchestras and ensembles worldwide. Working closely with composers Per Nørgård, Thomas Ades, Kaija Saariaho, Henri Dutilleux and Arne Nordheim he has recorded 14 concertos and his Nørgård recording was nominated for Gramophone award. Herresthal has

performed with leading conductors including Sakari Oramo, Thomas Ades, Ilan Volkov, Anu Tali and Andrew Manze with orchestras from Melbourne SO at Melbourne Festival to Vienna Radio Symphony in Konzerhaus and with the major Scandinavian orchestras including Oslo and Stockholm Philharmonic. He is Professor at the Norwegian Academy of Music, visiting Professor at Royal College of Music London and at NYU Steinhard School in New York. Peter is artistic leader of Voksenåsen summer academy and curates the series of concerts in the composer's homes at the Bergen International Festival since 2011. He performs on a 1753 GB Guadagnini from Milan.

Guro Kleven Hagen (f. 1994) kommer fra Fagernes i Valdres, og har studert ved Barratt Due musikk institutt hos Stephan Barratt-Due og Alf Richard Kraggerud. Hun har fått mesterklasseundervisning av blant andre Sarah Chang, Ana Chumachenko, Mauricio Fuks, Ida Haendel, Boris Kuschnir, Dora Schwarzberg og Pavel Vernikov. Kleven Hagen har optrådt i blant annet Wigmore Hall, ved Festspillene i Bergen, Verbier Festival Academy og Oslo kammermusikkfestival, og har vært solist med flere symfoniorkestre i Norge, Tyskland og Russland. Kleven Hagen vunnet en rekke priser: I 2013 fikk hun Statoils talentstipend innen klassisk musikk og i 2014 mottok hun Arve Tellefsens musikkpris. Guro har nettopp avsluttet studiene hos Antje Weithaas ved Hochschule für Musik Hanns Eisler i Berlin.

Foto: Cathrine Dokken

Guro Kleven Hagen, born 1994, trained at the Barratt Due Institute of Music in Oslo with Stephan Barratt-Due and Alf Richard Kraggerud. She has attended master classes with Sarah Chang, Ana Chumachenko, Mauricio Fuks, Ida Haendel, Boris Kuschnir, Dora Schwarzberg and Pavel Vernikov. In addition to winning several awards she received the 2013 Statoil talent scholarship in classical music and the Arve Tellefsen Musicians Prize the following year. Kleven Hagen has performed at Wigmore Hall, the Bergen International Festival, the Verbier Festival Academy and the Oslo Chamber Music Festival, and has been a soloist with several symphony orchestras in Norway, Germany and Russia. She recently finished her studies at the Hanns Eisler School of Music Berlin with Antje Weithaas.

Foto: Nikolaj Lund

Eivind Holtmark Ringstad (f. 1994) begynte å spille fiolin i femårsalderen, men gikk som 14-åring over til bratsj. I 2011 representerte han Norge i festivalen Rising Stars of Kremlin. Ringstad har vunnet priser under Ungdommens Musikkmeesterskap, NRKs solistkonkurranse Virtuos og Den norske solistpris, samt førstepris og tittelen Eurovision Young Musician 2012. I 2013 ble han tildelt Arve Tellefsens musikkpris, samt Karolineprisen, og gjorde sin solistdebut med Oslo-Filharmonien. Eivind mottok nylig Borletti-Buitoni-stipendet, som den tredje norske artisten noensinne. Han har gjestet Festspillene en rekke ganger. Han ble i 2016 valgt ut til BBCs program for musikk talent, New Generation Artists Scheme.

Eivind Holtmark Ringstad, born 1994, started playing the violin at the age of five, but at the age of 14 he chose the viola as his main instrument. He represented Norway in the 'Rising stars of the Kremlin' Festival in 2011. Ringstad has won prizes at the Norwegian Youth Music Competition, and his success in the Norwegian Broadcasting Corporation's solo competition

Virtuos made him Norway's representative in the Eurovision Young Musicians Contest in 2012, where he also won first prize. In 2013 he received the Arve Tellefsen Music Prize and Karolineprisen, and made his debut with the Oslo Philharmonic Orchestra. He was recently the third Norwegian ever to receive the Borletti-Buitoni Fellowship. He has performed at the Bergen International Festival several times. In 2016 he was chosen to join the training programme the BBC's New Generation Artists Scheme.

Foto: Juventino Mateo

Kian Soltani (f. 1992) ble født inn en persisk musikerfamilie i Bregenz, Østerrike. Som 12-åring begynte studiene hos Ivan Monighetti ved Musikkhøgskolen i Basel. Soltani debuterte som solist som 19-åring i Golden Hall i Musikverein i Wien og ved Schubertiade i Hohenems. Han har vunnet en rekke priser og mottok også et stipend fra Mozart Gesellschaft Dortmund og er medlem av

Anne-Sophie Mutter Foundation. Soltani har optrådt med blant andre Basel Sinfonietta, Helsinki filharmoniske orkester, Latvias nasjonale symfoniorkester og Zagreb filharmoniske orkester, samt på en rekke internasjonale festivaler. Siden 2014 har han studert ved Kronberg-akademiet hos Frans Helmerson.

Kian Soltani, born in Bregenz, in Austria 1992 into a Persian family of musicians, was only 12 when he started studying with Ivan Monighetti at the Basel Music Academy. He made his solo debut at 19 in the Golden Hall of the Vienna Musikverein and at the Schubertiade in Hohenems. Soltani has won several prizes, holds a scholarship at the Mozart-Gesellschaft Dortmund and is a member of the Anne-Sophie Mutter Foundation. Orchestras Soltani has performed with include the Basel Sinfonietta, Helsinki Philharmonic Orchestra, Latvian National Symphony Orchestra and Zagreb Philharmonic Orchestra, as well as a number of international festivals. He has since 2014 studied at the Kronberg Academy with Frans Helmerson.

Ida Nielsen, født 1975 i Danmark, begynte å spille bass som sekstenåring. Hun studerte ved Det Kongelige Danske Musik-konservatorium fra 1993 til 1998 med e-bass som sitt hoved-

instrument. Nielsen ga ut albumet *Marmelade* i 2007 under pseudonymet Bassida, og *Sometimes a girl needs some sugar too* i 2011 under eget navn. Hun fikk livet snudd på hodet da Prince oppdaget henne på nett i 2010. Kort tid etter var hun medlem i bandet hans, og de spilte og turnerte sammen med The New Power Generation og senere 3rdeyegirl inntil den ikoniske artisten døde i fjor. Bassisten, komponisten og sangeren ga ut sitt nyeste album *TURNITUP* tilegnet til Prince i 2016.

Ida Nielsen, born in Denmark in 1975, started playing bass at the age of 16. She studied at the Royal Danish Music Academy of Music from 1993 to 1998 with electric bass as her main instrument. Nielsen released the album *Marmelade* in 2007 using the pseudonym Bassida, and in 2011 she released *Sometimes a girl needs some sugar too* using her own name. She got

her life turned upside down when Prince discovered her music online in 2010. Shortly after, she was a member of his band, played, and toured with the New Power Generation and later 3rdeyegirl until the iconic artist passed away last year. The bass player, composer and vocalist released her newest album *TURNITUP*, in memory of Prince, in 2016.

Aleksi Barrière, født i 1989 i Paris, tok hovedfag i filosofi ved Sorbonne i Paris og i sceneregi på teaterfakultetet i Praha, etter å ha vært assistent hos regissørene Sarah Méadel og Peter Sellars. Han har blant annet arbeidet som dramaturg og scenograf med multimedialkunstgrupper som T&M og Image Auditive, og er blitt invitert til å regissere prosjekter på Staatsoper Hamburg, Grimeborn-festivalen, Paris-konservatoriet og LES-festivalen i Helsinki. Likevel er det meste av arbeidet utviklet i kollektivet La Chambre aux échos, som han grunnla og leder sammen med Clément Mao-Takacs. Barrière er også forfatter og oversetter, og hans ord er blitt satt til musikk av komponister, samt publisert i tidsskrift og kunstbøker. Arbeidet som skribent utforsker gråsonene mellom musikk og teater, i likhet med hans kunstneriske prosjekter.

Aleksi Barrière was born in 1989 in Paris. He majored in philosophy at the Sorbonne in Paris and in stage directing at the Theatre Faculty of Prague, after collaborating as an assistant with directors Sarah Méadel and Peter Sellars. He has worked as a dramaturge and a scenographer with multi-media art groups such as T&M and Image Auditive, and has been invited to direct projects at the Staatsoper Hamburg, the Grimeborn Festival, the Paris Conservatory and the READ Festival in Helsinki. Nevertheless, most of his work is developed within the collective La Chambre aux échos, which he founded and co-directs with Clément Mao-Takacs. Also a writer and a translator, his words have been set to music by various composers and published in reviews and art books. His work as a scholar, like his artistic projects, explores the grey areas between music and theatre.

Festspill- gavekort

Gavekortet kan brukes til å kjøpe billetter til alle arrangement på Festspillene i Bergen og til andre festspillprodukter.

Bestill på telefon 55 21 06 30 eller på e-post til bestilling@fib.no og få kortet tilsendt i posten, uten ekstra gebyr, eller kjøp direkte fra Festspillenes billettbod.

Gavekortet er gyldig i ett år fra kjøpsdato.

24. MAI — 07. JUNI
2017

FESTSPILLENE
I BERGEN

SE MER
WWW.FIB.NO

Del din opplevelse!

#festspillene17

Festspillene i Bergen er på Facebook, Instagram,
Snapchat og Twitter.

- festspilleneibergen
- @festspillene
- @festspillene
- festspillene

Under 30?

Er du under 30 år betaler du maks kr 150,- per billett.
På familiearrangement er det egne priser for barn.

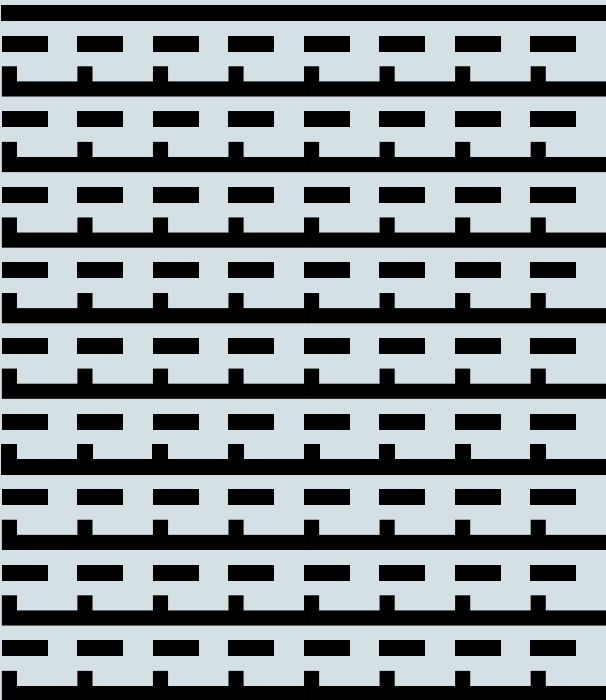
BALANSEKUNST

I DNV GL er vi opptatt av sikkerhet, kvalitet og integritet. Våre ansatte jobber hver dag mot et felles mål: En sikker og bærekraftig fremtid. Vår rolle består ofte i å balansere næringslivets og samfunnets interesser - i hele verden. Vi kaller det balansekunst.

Vårt samarbeid med Festspillene, en av Norges ypperste og mest internasjonale kulturinstitusjoner, understøtter nettopp denne forpliktelsen overfor samfunnet. For kultur og samfunn går hånd i hånd.

Derfor er vi stolt hovedsamarbeidspartner for Festspillene i Bergen.

Lær mer om oss på www.dnvgl.com

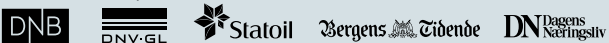

Festspillene får offentlige tilskudd fra:
Kulturrådet | Bergen kommune | Hordaland fylkeskommune

Festspillambassadører:

Aud Jebsen | Per Gunnar Strømberg Rasmussen v/Strømberg Gruppen | Ekaterina Mohn | Terje Lønne | Espen Galtung Døsvig v/EGD | Grieg Foundation | Yvonne og Bjarne Rieber v/Rika AS

Hovedsamarbeidspartnere:

Redaksjon: Festspillene i Bergen / Design og konsept: ANTI Bergen, www.anti.as /
Trykkeri: Bodoni / Formgeving: Sandra Stølen